

ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

**An Investigation of the Population's Opinions toward Good Governance of the
Local Administrative Organization of Tungmor Sub-district,
Sadao District, Songkhla**

อภันตรี อהלั้ง^{1*}, นิวัฒน์ สวัสดิ์แก้ว², พรชัย ลิขิตธรรมโรจน์³, ศรัญลักษณ์ เทพวารินทร์⁴, จิตกรี บุญโชติ⁵
Phrakhru Theerasuttakun^{1*}, Niwat Sawatkaew², Pornchai Likitthumrod³,
Sarunluck Thepwarin⁴, Jitkree Booncho⁵,

¹ นักศึกษาปริญญาโทรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
จังหวัดสงขลา²ดร., อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา³ รองศาสตราจารย์, อาจารย์
ประจำภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จังหวัดสงขลา⁴ดร., อาจารย์
หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
⁵ อาจารย์ประจำคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

Abstract

The purposes of this study were to investigate and analyze the population's opinions toward good governance of the local administrative organization of Tungmor Sub-district, Sadao District, Songkhla by categorizing personal factors. The sample group of this research was those who live in Tungmor Sub-district, Sadao District, Songkhla above the age of eighteen years. The sample group size was assigned by using the Table of Krejcie and Morgan, and Quata Sampling. As a result, the respondents consist of 400 people. The research data was gathered and investigated through questionnaires pertaining to good governance. The reliability level was found at .969. The statistical data analysis used in this research was average, standard deviation, t-test, and F-test. Scheffé's method of paired comparison will be used if differences are found. The findings of this research are as follow:

1. Respondents' opinions toward overall good governance of leaders of the local administrative organization of Tungmor Sub-district, Sadao District, Songkhla appeared at a moderate level. The aspects of good government were found at a moderate level and divided into five aspects which include: Rule of Law, Responsibility, Accountability, Transparency, and Worthiness.

2. Respondents who differed in demographical characteristic of age and income exhibited statistically significant differences in opinion of good governance. Whereas, opinions of respondents who differed in

3. demographical characteristic of gender and education were found at a statistically insignificant difference level of .05 of good governance.

Keyword: Administration, Good Governance, Local Administrative Organization at TungmorSubdistrict

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางเครชีและมอร์แกน ใช้วิธีสุ่มแบบสัดส่วน (Quota Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล มีค่าความเชื่อมั่น .969 ใช้สถิติหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) หากกรณีพบความแตกต่างผู้วิจัยใช้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ เซฟเฟ ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา พบว่า โดยภาพรวมระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้านได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่า มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง

2. อายุและรายได้ที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ, หลักธรรมาภิบาล, องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบลนับได้ว่าเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีขนาดเล็กและอยู่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด องค์การบริหารส่วนตำบล จัดตั้งขึ้นโดย พระราชบัญญัติสภาตำบล และองค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2537 ซึ่งได้บัญญัติหลักเกณฑ์ในการจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลใช้ในมาตรา 40 สภาตำบลที่มีรายได้ไม่รวมเงินอุดหนุน ในปีงบประมาณที่ว่างมาติดต่อกันสามปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละ 150,000 บาท หรือตามเกณฑ์ รายได้เฉลี่ยของสภาตำบล ที่ได้มีประกาศของกระทรวงมหาดไทย กำหนดไว้ อาจจัดตั้งเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลได้ การจัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลให้ทำโดยประกาศของกระทรวงมหาดไทย ที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ซึ่งจะต้องระบุชื่อและเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลใช้ในประกาศด้วย องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่น

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่น ซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามหลักการกระจายอำนาจ ซึ่งการที่รัฐบาลส่วนกลางได้อินยอมมอบอำนาจ การปกครอง และการบริหารในกิจการต่างๆ ให้กับประชาชนในแต่ละท้องถิ่นเป็นผู้ดำเนินการเอง โดยประชาชนจะเลือกผู้แทนของตน เข้าไปทำหน้าที่บริหาร มีงบประมาณเป็นของ

ตนเอง มีกำลังเจ้าหน้าที่ของตนเอง ตลอดจนสามารถกำหนดนโยบายและวินิจฉัยสั่งการด้วยตนเอง แต่ถึงแม้จะเป็นอิสระ ส่วนกลางก็จะคอยควบคุมดูแลการดำเนินงานต่างๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้เป็นไปโดยความเรียบร้อยและถูกต้อง

ท่ามกลางกระแสการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว กติกาของสังคมและการบริหารจัดการ บ้านเมือง จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนตามยุคตามสมัย ในสังคมสมัยใหม่ทุกประเทศมีแนวทางการปรับปรุง การบริหารกิจการ บ้านเมืองและสังคม ที่เป็นจุดร่วมเหมือนกัน คือ สงบสุขของประชาชน เสถียรภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีการพัฒนาประเทศอย่างสมดุล เท่าทันโลก อันจะนำไปสู่ความสามารถ ในการแข่งขันในเวทีโลกได้ ประเทศไทยก็เช่นเดียวกันมีความพยายามในการสร้าง ระบบการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) สำหรับสังคมไทยโดยเน้นการเปิด โอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจของภาครัฐมากขึ้น การ คุ่มครองสิทธิขั้นพื้นฐานของประชาชนภาครัฐมีการบริหารการปกครองที่โปร่งใส ถูกตรวจสอบโดยประชาชนมากขึ้น สำหรับประเทศไทย ธรรมนูญได้กลายเป็นแนวคิด ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นหลักการที่เกื้อหนุนสังคม ประชาธิปไตย และเมื่อมีการนำแนวคิดธรรมนูญ ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจัง จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมใน การตัดสินใจ มีการตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลโดยประชาชน และองค์กรที่เกี่ยวข้อง และระบบบริหารของรัฐบาล มีความยุติธรรม และเป็นที่ยึดถือ ทั้งใน และต่างประเทศ อีกทั้งนำไปสู่ การทุจริตซึ่งเป็นปัญหา การเรื้อรังของ บ้านเมืองได้ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วย การสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พุทธศักราช 2542 มุ่งเน้นให้หน่วยงานของรัฐ ดำเนินงานตามวาระหน้าที่โดยยึด หลักการพื้นฐาน 6 ประการ ได้แก่ หลักนิติ ธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความ

ส่วนในด้านปัญหาที่จะพบบ่อยครั้ง ในการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ใน องค์กรบริหารส่วนตำบล ก็พบว่ามีการร้องเรียน และตรวจพบการทุจริตการคอร์รัปชัน หลายรูปแบบ เช่น การบรรจุ แต่งตั้งพนักงานส่วนตำบลมีการเรียกรับเงินจากผู้ที่จะบรรจุแต่งตั้ง การทุจริตในการสอบแข่งขัน เพื่อบรรจุแต่งตั้ง เป็นพนักงานส่วนตำบล รวมทั้งการดำเนินการจัดซื้อ จัดจ้างที่ไม่ดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การพัสดุ ขององค์การบริหารส่วนตำบล พุทธศักราช 2538 (แก้ไขเพิ่มเติม ถึง ฉบับที่ 4 พุทธศักราช 2547) ได้แก่ การแข่งขันซื้อจ้างงาน การจัดซื้อจัดจ้างเกินราคา กลางครุภัณฑ์ ตามที่สำนักงบประมาณกำหนด ด้วยเหตุผล ดังกล่าวทำให้เกิดปัญหาขึ้นในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเหตุให้การบริหารงานหย่อน ประสิทธิภาพ ทำให้ท้องถิ่นไม่ได้ให้การพัฒนาอย่างเต็มที่ตามเจตนารมณ์ ของการกระจายอำนาจ ส่งผลให้ ประชาชน และสังคมเคลือบแคลงใจ ในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล นอกจากปัญหาการทุจริต คอร์รัปชันในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลที่ผ่านการร้องเรียนหรือยังไม่ได้รับการตรวจสอบจาก หน่วยงานต่างๆ ที่มีหน้าที่ตรวจสอบ เช่น สำนักงาน ตรวจเงินแผ่นดินหรือหน่วยงานต่างๆ ของรัฐ ปัญหาดังกล่าว ส่วนเป็นปัญหาที่สำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการแก้ไข สิ่งที่สำคัญสำหรับองค์การบริหารส่วนตำบล มากที่สุด ใน ปัจจุบัน คือ การปรับกลยุทธ์ วิธีคิด วิธีการทำงานและทัศนคติของข้าราชการส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงาน ให้บริการประชาชนให้เป็นข้าราชการยุคใหม่ และที่สำคัญคณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภา องค์การบริหารส่วนตำบลควรตระหนักถึงการดูแลการบำบัดทุกข์ บำรุงสุขแก่ประชาชน ในท้องถิ่นให้ทั่วถึง และ อย่างเต็มที่ที่เป็นที่พึงของประชาชน ทั่วทุกอบด้าน โดยมีเป้าหมายคือ ทำให้ประชาชน มีความสุขทั้งทางร่างกาย

และจิตใจ พัฒนาท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า ชุมชนมีความเข้มแข็งและคุณภาพชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และถ้าหากว่าองค์กรบริหารส่วนตำบล ปฏิบัติงานตามหลักธรรมาภิบาล โดยยึดหลักนิติธรรม คุณธรรม มีความโปร่งใส มีความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของชุมชน และการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้คุ้มค่า องค์กรบริหารส่วนตำบล ก็จะมีคุณภาพก้าวหน้า ตามเจตนารมณ์ของการกระจายอำนาจผลประโยชน์ต่างๆ ถ้าเกิดขึ้นก็จะตกอยู่ที่ประชาชนนั่นเอง

นับตั้งแต่ประเทศไทยได้รับแรงผลักดันอย่างมากจากกระแสโลกาภิวัตน์ ปัญหาเศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงสภาวะทาง การแข่งขัน ทางการค้า ระหว่างประเทศในภูมิภาค ประเทศไทยจำเป็นต้องพัฒนาปฏิรูป โครงสร้าง และวิธีปฏิบัติงานของภาคราชการรวมทั้งองค์กรส่วนตำบล ให้มีประสิทธิภาพอย่างจริงจังต่อเนื่อง ดังนั้นต้องมีการนำแนวคิดของธรรมาภิบาลมาผสมผสานกับรูปแบบการปฏิบัติงานที่ใช้อยู่ และมีการผลักดันให้เป็นหลักในการสร้าง การปกครองที่ดีของประเทศ การนำหลักธรรมาภิบาลปฏิบัติ ใช้ในหน่วยงานต่างๆ มีผลให้มีการปรับเปลี่ยน โครงสร้างของระบบราชการ รูปแบบการบริหารของรัฐ และบทบัญญัติในกฎหมายรัฐธรรมนูญ

จะเห็นได้ว่าองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นการปกครองท้องถิ่น ที่ยังคงมีปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นมากมาย ทั้งทางด้านสังคม การเมือง และเศรษฐกิจ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อประชาชนทั้งทางตรงและทางอ้อม อีกทั้งองค์กรบริหารส่วนตำบลเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีความใกล้ชิดกับประชาชน และมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการพัฒนา บริหารสร้างความเจริญให้กับตำบล ซึ่งองค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ตั้งอยู่เลขที่ 99/9 หมู่ที่ 1 ถนนคลองรำ-คลองลึก ตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา มีพื้นที่ทั้งหมด 86.26 ตาราง กิโลเมตร หรือคิดเป็นเนื้อที่ทั้งหมด 53,897 ไร่ มีจำนวนหมู่บ้าน 7 หมู่บ้าน กำนัน 1 คน สารวัตรกำนัน 2 คน แพทย์ประจำตำบล 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน 6 คน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายปกครอง 14 คน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย 10 คน และสมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบล 14 คน ซึ่งเมื่อมองจากโครงสร้างของบุคคลากรในองค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอแล้ว ก็ย่อมที่จะประสบปัญหาเรื่องการบริหารงาน และอาจจะเกิดปัญหาความขัดแย้งกัน ได้ในการทำงาน ซึ่งทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา ความคิดเห็นของประชาชน ที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมองเห็นได้จากหลักธรรมาภิบาลข้อที่ 4 ที่ว่าด้วยหลักการมีส่วนร่วม ของประชาชนในตำบลทุ่งหมอที่มองเห็นได้ชัดเจน จากแบบสรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ เมื่อวันที่ 6 พฤศจิกายน 2554 ซึ่งเห็นได้ชัดเจนจากจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในบัญชีรายชื่อทั้ง 7 เขตเลือกตั้งของทั้ง 7 หมู่บ้าน ได้ว่ามีจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จำนวน 5065 คน แต่จำนวนตัวเลขผู้มีสิทธิที่มาแสดงตนขอรับบัตรเลือกตั้งมีแค่ จำนวน 4069 คน เท่านั้น ซึ่งดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าปัญหาที่ส่งผลต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอที่เห็นได้ชัดก็คือ หลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่นนั่นเอง ซึ่งดังจะเห็นได้จากตารางแบบสรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์กรบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา วันที่ 6 พฤศจิกายน 2554 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตาราง 1 แบบสรุปการใช้สิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา วันที่ 6 พฤศจิกายน 2554

จำนวน เขตที่ จัด เลือกตั้ง	จำนวนผู้ มีสิทธิ เลือกตั้ง	ผู้ใช้สิทธิ เลือกตั้ง		บัตรดี		บัตรเสีย		ผู้ไม่ลงคะแนน	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1	633	529	83.57	523	98.87	4	0.76	2	0.38
2	300	264	88.00	260	98.48	1	0.38	3	1.14
3	146	126	86.30	122	96.83	2	1.59	2	1.59
4	1,140	889	77.98	871	97.98	16	1.80	2	0.22
5	678	581	85.69	572	98.45	7	1.20	2	0.34
6	1,450	1,112	76.69	1,067	95.95	27	2.43	18	1.62
7	718	568	79.11	553	97.36	9	1.58	6	1.06
	5,065	4,069	80.33	3,968	97.51	66	1.62	35	0.86

ที่มา : องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ. 2554

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลาจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

สมมติฐานการวิจัย

ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา อยู่ในระดับใด

ปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่แตกต่างกัน

วิธีการวิจัย

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 7 หมู่บ้าน จำนวนทั้งสิ้น 5,065 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การสุ่มแบบสัดส่วน (Quota Sampling) โดยยึดสัดส่วนจำนวนประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ได้มาจาก

การเปิดตารางเครซี่และมอร์แกน (krejcie and Early W. Morgan) ประกายรัตน์ สุวรรณ 2548: 328-329; อ้างอิงจาก
ถนัด เดชทรัพย์ 2551 จำนวน 400 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ตอน ได้แก่ สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม
ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ
และข้อเสนอแนะของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่ง
หมอ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล
ขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดย
การให้ตอบแบบสอบถาม นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา 100% ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละ
ฉบับ แล้วดำเนินการจัดทำตามขั้นตอน ทำการบันทึกรหัสคำตอบในแบบสอบถามเพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม
คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป สำหรับแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้การวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ
องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน (S.D.) สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยกำหนดไว้ดังนี้ (ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และ
อัจฉรา ชานีประศาสน์, 2545: 173; อ้างอิงจาก สวนคำรศ. 2551)

ค่าเฉลี่ย 4.21 - 5.00 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง ยึดหลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการน้อยที่สุด

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การ
บริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา วิเคราะห์โดยหาค่า t-test และ F-test และหากกรณีพบความ
แตกต่างผู้วิจัยใช้ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ เซฟเฟ

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ประชาชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่องค์การบริหาร
ส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 52.5 มีอายุระหว่าง 18-25 ปี
คิดเป็นร้อยละ 29.5 ซึ่งมีรายได้ต่อเดือน 8,001-12,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 30.3 โดยสำเร็จระดับการศึกษา ระดับ
มัธยม คิดเป็นร้อยละ 36.8 และประกอบอาชีพ เกษตรกรรม/รับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 30.0

2. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา พบว่า โดยภาพรวมระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.86 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้านได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่า มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.93 2.89 2.88 2.87 2.82 2.77 ตามลำดับ

3. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา

3.1 ระดับการศึกษาและอาชีพ พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบ และด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 เพศ พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม และหลักความรับผิดชอบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 อายุ พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความนิติธรรม และด้านหลักคุณธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนหลักความโปร่งใส หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และหลักการมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.4 รายได้ พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเตา จังหวัดสงขลา ที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล โดยภาพรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนด้านหลักความโปร่งใสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านหลักนิติ

ธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และด้านหลักการมีส่วนร่วมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสระเคา จังหวัดสงขลา พบว่า โดยภาพรวมระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้านได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่า มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะว่า การบริหารจัดการตามหลักนิติธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอมีการตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่างๆให้ทันสมัย มีการยึดหลักความเป็นธรรมและเป็นที่ยอมรับของประชาชน ในขณะเดียวกันได้มีการจัดทำระเบียบข้อบังคับให้เป็นแนวทางให้ปฏิบัติสืบทอดกันต่อไปมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในขณะเดียวกันในเรื่องการจัดทำประชาพิจารณ์ หรือเปิด โอกาสให้ประชาชนได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับต่างๆที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชนยังมีน้อยและไม่เพียงพอเท่าที่ควร ส่วนการบริหารจัดการตามหลักคุณธรรมของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ ทางด้านคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกของความเป็นผู้แทน และยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม มีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาคมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในขณะเดียวกันองค์การบริหารส่วนตำบลขาดการรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดหลักคุณธรรมอย่างเคร่งครัด

การบริหารจัดการตามหลักความโปร่งใสของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ พบว่าประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวก ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลได้ให้บริการด้วยความเป็นกันเอง รวมทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาและจริงใจมีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในขณะที่การดำเนินการจัดซื้อ-จัดจ้างด้วยความโปร่งใสขาดความชัดเจนในการดำเนินการ ส่วนการบริหารจัดการตามหลักการมีส่วนร่วมของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการรับรู้การบริหารงาน ได้มีการจัดทำประชาคมเพื่อแสดงผลงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นและซักถามและเปิดโอกาสให้ประชาชนร่วมทำกิจกรรมต่างๆเพื่อสร้างรายได้แก่หมู่บ้าน เช่น สิ้นค้า มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลางแต่ในขณะเดียวกันประชาชนไม่มีโอกาสเท่าที่ควรที่จะสามารถเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลได้

การบริหารจัดการตามหลักความรับผิดชอบของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอได้ตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกความรับผิดชอบต่อประชาชนเป็นใหญ่ รวมทั้งให้การเคารพ ความคิดเห็นของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย และพนักงานส่วนตำบลปฏิบัติงานตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง และเป็นที่น่าสังเกตว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขาดการกำหนดเป้าหมายและดำเนินการให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบอย่างทั่วถึง ส่วน การบริหารจัดการตามหลักความคุ้มค่าของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ จัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง บริหารจัดการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนร่วม นอกจากนี้จัดให้มีการอบรมประชาชน เพื่อให้มี

จิตสำนึกถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในหมู่บ้านให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับปานกลาง แต่ในเรื่องของการสร้างสรรค์สินค้าบริการในเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพ และสามารถแข่งขันได้ในเวทีระดับจังหวัด ระดับประเทศ มีการบริหารจัดการอยู่ในระดับน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสิทธิ หลีกภัย (ออนไลน์:2550) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการองค์กรโดยใช้หลักธรรมาภิบาล (ภาคปฏิบัติ) พบว่า ความโปร่งใสขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง นั้นได้แก่ การที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดตรัง สามารถตรวจสอบได้หลายภาคส่วน เช่น การตรวจสอบภายใน การตรวจสอบโดยสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) การตรวจสอบโดยคณะกรรมการปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันแห่งชาติ (ปปช.) การตรวจสอบโดยกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น (สอ.) แต่การตรวจสอบที่ดีที่สุดมาจากประชาชนที่มีความรู้ โดยการไม่เลือกพวกที่หวังจะคดโกงเข้ามาดำรงตำแหน่งทางการเมือง นอกจากนี้ความไม่โปร่งใสขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังยังสามารถแสดงได้จากการใช้สื่อขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังเองไม่ว่าจะเป็นเว็บไซต์ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังที่ประกาศรายชื่อผู้เข้าประมูลและผู้ชนะการประมูลต่างๆ และสารจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดตรังที่บอกประชาชนถึงการใช้งบประมาณในด้านต่างๆอย่างตรงไปตรงมา และยังสอดคล้องกับภาคภูมิ นิยมวิทยาพันธ์ (2546: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ความเป็นธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลดงบัง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดปราจีนบุรี พบว่า ด้านนิคมธรรมประชาชนยังไม่มีส่วนร่วมในการออกข้อบัญญัติตำบล แต่ใช้ช่องทางของตัวแทนคือ สมาชิกสภา อบต. ด้านคุณธรรม ผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบล ไม่เคยถูกร้องเรียนและให้บริการโดยไม่เลือกปฏิบัติ ด้านความโปร่งใส มีกิจกรรมเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหลายรูปแบบ ด้านการมีส่วนร่วมในหลายกิจกรรมเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนในการดำเนินงานและตรวจสอบ การตรวจสอบการจัดซื้อจัดจ้าง ด้านความรับผิดชอบสมาชิก อบต. มีความรับผิดชอบในการเข้าประชุม แต่ยังไม่ค่อยแสดงความคิดเห็นหรือซักถามงบประมาณมากกว่าร้อยละ 70 ให้มีความสำคัญกับประชาชนเป็นอันดับแรก ด้านความคุ้มค่าองค์การบริหารส่วนตำบลดงบัง จัดซื้อจัดจ้างต่ำกว่าราคากลางที่ตั้งไว้มีระบบการตรวจสอบการใช้งบประมาณ เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนตรวจสอบการใช้งบประมาณ

2. การวิเคราะห์เปรียบเทียบการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลของ องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

2.1 ระดับการศึกษาและอาชีพ พบว่าประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีระดับการศึกษาและอาชีพแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้าน ได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักความรับผิดชอบต่อสังคม และด้านหลักความคุ้มค่าไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.2 เพศ พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่เป็นเพศชาย และเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นพพล สุรนักครินทร์ (2547:4-5) ได้ศึกษาเรื่อง การนำหลัก

ธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชัย ขุนทอง (2554:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดปัตตานี และเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า พนักงานส่วนตำบลที่มีเพศแตกต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่เป็นเพศชายและเพศหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดที่เป็นเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่ามากกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะเรื่องการบริหารจัดการโดยใช้หลักทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวมและมีการสร้างสรรค์สินค้าบริการในเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพและสามารถแข่งขันได้ในเวทีระดับชาติและระดับประเทศ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดที่เป็นเพศชายมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่ามากกว่าเพศหญิง ส่วนหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม และหลักความรับผิดชอบไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

2.3 อายุ พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลทุกด้านได้แก่ ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักการมีส่วนร่วม ด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส และด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้เพราะประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่มีอายุระหว่าง 26-35 ปีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมากกว่าอายุระหว่าง 36-45 ปี โดยเฉพาะกลุ่มประชาชนมองว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดได้มีการตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่างๆให้ทันสมัย คณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การมีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต และมีจิตสำนึกของความเป็นผู้แทน ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้อย่างสะดวก ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดให้ความเป็นกันเอง และตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกความรับผิดชอบต่อประชาชนเป็นใหญ่ รวมทั้งจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียง และที่สำคัญเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการรับรู้การบริหารงาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของเฉลิมชัย ขุนทอง (2554:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาระดับการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของพนักงานส่วนตำบลในจังหวัดปัตตานี และเปรียบเทียบการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบล พบว่า พนักงานส่วนตำบลที่มีอายุต่างกัน มีทัศนะต่อการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาลขององค์การบริหารส่วนตำบลโดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.4 รายได้ พบว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลโดยภาพรวมแตกต่างกัน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรม ด้านหลักความโปร่งใส ด้านหลักนิติธรรม ด้านหลักความรับผิดชอบ ด้านหลักความคุ้มค่าแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ผลจากการวิจัยปรากฏเช่นนี้ เพราะประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอ อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ที่มีรายได้ระหว่าง 8,001-12,000 บาทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมากกว่าประชาชนที่มีรายได้ 12,001 ขึ้นไป โดยมองว่าองค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งหมอมีการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคล ยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม มีการจัดสรรงบประมาณครอบคลุมพื้นที่ด้วยความยุติธรรม ซึ่งคณะผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การมีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต และมีจิตสำนึกของความเป็นผู้แทนที่ยังมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาค มีการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์การ และมีการดำเนินการจัดซื้อ-จัดจ้างด้วยความโปร่งใส และมีพนักงานส่วนตำบลซึ่งมีการปฏิบัติงานตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ ใส่ใจปัญหาสาธารณะของเขตพื้นที่ที่ดูแล สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ และมีการบริหารจัดการองค์การ โดยมีการจัดระบบเปิด-ปิด เครื่องปรับอากาศเป็นเวลา โดยคำนึงถึงความสะดวกขององค์การอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนพพล สุรนัครินทร์ (2547:4-5) ได้ศึกษาเรื่อง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบล ตามทัศนะของประชาชนจังหวัดเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่าประชาชนที่มีรายได้ต่างกัน มีทัศนะต่อการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ปรับใน อบต. แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความคุ้มค่าซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น หน่วยงานควรมีการสร้างสรรคสินค้าบริการในเขตพื้นที่ที่มีคุณภาพ และสามารถแข่งขันได้ในเวทีระดับจังหวัด และระดับประเทศ และควรจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงโดยใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนร่วม

1.2 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักนิติธรรม อยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานควรจัดให้มีการทำประชาพิจารณ์ หรือเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อบังคับต่างๆที่จะมีผลบังคับใช้กับชุมชนและคอยกำกับดูแลการใช้อำนาจภายใต้กรอบของกฎหมายเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการใช้อำนาจในทางที่ไม่ถูกต้อง

1.3 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักคุณธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ดังนั้น หน่วยงาน จึงควรที่จะรณรงค์ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึด หลักคุณธรรมอย่างเคร่งครัด มีการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความถูกต้อง ซื่อสัตย์ สุจริต และมีจิตสำนึกของความเป็นผู้แทน และมีการให้บริการประชาชนอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

1.4 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความโปร่งใสอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานจึงต้องมีการควบคุมดูแลการดำเนินการจัดซื้อ-จัดจ้างด้วยความโปร่งใส มีการ

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อประชาชนอย่างจริงจัง อีกทั้งมีการปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรให้มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้

1.5 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานจะต้องมีการส่งเสริมให้ประชาชนได้มีโอกาสเสนอความคิดเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญขององค์กร หรือเปิดเวทีประชาพิจารณ์ เพื่อให้ประชาชนเสนอแนะการบริหารจัดการขององค์กรเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาองค์กรต่อไป

1.6 จากผลการวิจัย พบว่า ระดับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลด้านหลักความรับผิดชอบอยู่ในระดับปานกลาง ดังนั้น หน่วยงานจะต้องกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการให้ประชาชนในพื้นที่ได้รับทราบส่งเสริมให้พนักงานส่วนตำบลมีการปฏิบัติงานที่ตรงต่อเวลาและมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และสร้างจิตสำนึกแก่ประชาชนในพื้นที่ในการใส่ใจดูแลรับผิดชอบปัญหาสาธารณะต่างๆ ในชุมชนของตนเอง

1.7 จากผลการวิจัย พบว่า อายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลที่แตกต่างกัน ดังนั้น หน่วยงานจะต้องกำหนดเป้าหมายในการดำเนินการการบริหารจัดการการทำงานอย่างชัดเจนและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบในการทำงานได้ และควรมีการประชาสัมพันธ์โครงการต่างๆ รวมทั้งการทำงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลให้ประชาชนรับรู้ข้อมูลข่าวสารอยู่ตลอดเวลา หรือมีการให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการทำงาน รับฟังความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะในการทำงาน ซึ่งควรเน้นไปยังกลุ่มประชาชนที่มีอายุระหว่าง 36-45 ปี ให้มากยิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบลระหว่างภาค

2.2 ควรเพิ่มตัวแปรศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบล เช่น ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับธรรมาภิบาล สถานภาพทางสังคม การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

2.3 ควรศึกษาโมเดลที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลขององค์กรบริหารส่วนตำบล

2.4 ควรศึกษาความคิดเห็นของประชากรกลุ่มอื่น ๆ เช่น องค์กรบริหารส่วนจังหวัด เทศบาลเมือง เทศบาลตำบล และหน่วยงานอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการขับเคลื่อนการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นอย่างทั่วถึงและครอบคลุม

2.5 ควรศึกษาถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลจากการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารงานขององค์กรบริหารส่วนตำบลทั้งหมด อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

2.6 ควรขยายเครื่องมือในการศึกษาวิจัยให้กว้างขึ้น นอกเหนือจากแบบสอบถาม เช่น แบบสัมภาษณ์ นายอำเภอ นายกเทศมนตรี นายองค์กรบริหารส่วนจังหวัด กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน หรือบุคคลที่เป็นนักวิชาการ ผู้มีความรู้ ผู้มีประสบการณ์ เพื่อได้วิสัยทัศน์ประกอบข้อมูลเชิงปริมาณ

บรรณานุกรม

- ชนะศักดิ์ ยูวบูรณ์. (2543). กระทรวงมหาดไทยกับการบริหารจัดการที่ดี. กรุงเทพฯ: บพิธการพิมพ์.
- จิตติ วิทยสรณะ. (2544). รายงานการวิจัยเรื่อง ความรู้ ทักษะและการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามบัญญัติในรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2540 ของผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์รายวันฉบับภาษาไทย. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- ไชยวัฒน์ คำชู และคณะ. (2545). ธรรมชาติของการบริหารการปกครองที่โปร่งใสด้วยจริยธรรม. กรุงเทพฯ: น้ำฝน.
- เดชา ทรัพย์สิน. (2548). ความคิดเห็นของข้าราชการศาลแพ่งที่มีต่อนโยบายการปฏิรูประบบราชการไปปฏิบัติ. ปริญญาโท รัช.ม. (นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต.
- ทองหล่อ เดชไทย. (2539). แนวคิดการพัฒนาองค์กร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นพพล สุรศักดิ์. (2547). การนำหลักธรรมาภิบาลมาปรับใช้ในองค์การบริหารส่วนตำบลตามทัศนะของประชาชน จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ รัช.ม.เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทพล พงศธรวิสุทธิ. (2548). บทบาทขององค์การบริหารส่วนตำบลกับการสร้างระบบการบริหารจัดการที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล: กรณีศึกษาขององค์การบริหารส่วนตำบลสันนาเม็ง อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ รัช.ม. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- นันทวัฒน์ บรรณันท์. (2549). การปกครองท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (พ.ศ. 2540). พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- บุษบง ชัยเจริญวัฒน์ และบุญมี ลี. (2544). ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- บุตรี จารุโรจน์ และคณะ. (2549). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แมคกรอ-ฮิล.
- ประกายรัตน์ สุวรรณ. (2548). สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ: บริษัท พิมพ์ดี จำกัด.
- ประมวล รุจนเสรี. (2542). การบริหาร-การจัดการที่ดี (Good Governance). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อสาธิตศึกษาดินแดน.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2540). วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- พิทยา สุนทรวิภาต. “ธรรมาภิบาลกับองค์การบริหารส่วนตำบล,” มติชน. 3 มิถุนายน 2533. หน้า 5.
- ไพรัตน์ เดชะรินทร์. (2545). ทบทวนการพัฒนาชนบทไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ดี แอนด์ เอส.
- ภาคภูมิ นิยมวิทยาพันธ์. (2546). ความเป็นธรรมาภิบาลในองค์การบริหารส่วนตำบล ศึกษากรณีองค์การบริหารส่วนตำบลดงบัง อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี. ปริญญาโท รัช.ม. (รัฐศาสตร์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์ และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2545). ระเบียบวิธีการวิจัย. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ..
- วีรุช มามะศิริานนท์. (2551). การบริหารจัดการ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://47102010578.multiply.com/journal/item/15>
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2545). องค์การและการจัดการ. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- สมคิด บางโม. (2538). หลักการจัดการ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรการพิมพ์.

- สัมพันธ์ เตชะอิก และคนอื่นๆ. (2544). ทิศทางของประเทศไทยในการสร้างธรรมาภิบาลและแก้ไขปัญหาทุจริตคอร์รัปชัน. กรุงเทพฯ: ศิริชัยการพิมพ์.
- สุดเขตต์ เข้มไท. (2540). อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลในการดำเนินงานภายใต้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสาธารณสุข. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- โสภา พิสมัย. (2543). ความคิดเห็นของพนักงานองค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทยที่มีต่อโครงการลาออกก่อนเกษียณอายุ. ปรินญาณินพนธ์ รัช.ม. (รัฐศาสตร์) กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- เสนาะ ดิยาว. (2543). หลักการบริหาร. พิมพ์ครั้งที่ กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สำนักงานวางแผนและพัฒนา. (2551). การบริหารจัดการและการติดตามประเมินผล. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.chandra.ac.th/office/pd/standard7.html>.
- อนันต์ เกตุวงศ์. (2541). หลักและเทคนิคการวางแผน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อรพินท์ สฟโชคชัย และคนอื่นๆ. (2543). แนวทางการนำหลักธรรมาภิบาลมาประยุกต์ใช้สำหรับการบริหารงานส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ: สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- อรุณ จิตสมเจตน์. (2539). การบริหารจัดการ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <http://www.royin.go.th/knowledge/detail.php>.
- อุทัย หิรัญโต. (2523). หลักสังคมวิทยา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Clark, Vicki Clinell Burge. Research of good governance: Decentralization and democracy in Ghana. Ph.D. Dissertation: Northern Illinois University, 2001.